Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ

Haftalık Siyasi Gazete • Sahibi: Hikmet Kıvılcımlı • Yıl: 1 Sayı: 24 13 Nisan 1971 Salı • Fiyatı: 100 Kuruş

KALPAZANLAR EKONOMİSİ

Bilimsel Sosyalizmin alfabesi frenkçe: Ekonomik determinizm. Türkçe: Ekonomi belirlendirilişi adını alabilir Ekonomik determinizm: Toplum olaylarını en son durgunmada belirlendiren etkinin ekonomi temelinden geldiğini anlatır. Bu hakikati 500 yıl önce İbn'i Haldûn açıkladı. 130 yıl önce Marks-Engels en keskin bilimiyle anıtlaştırdı. Gelin görün ki, Sınıflı Toplumda o olağanüstü yalın ve keskin gerçek lik, her gün bir yol daha belgelenmedikçe kimsenin umurunda olmuyor.

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

1 — Ekonomi Anlayışsızlığı

Egemen Sınıflar, suyun başını tuttukları için, Sosyal ve Politik olaylarda ekonomi olaylarının yaman etkisine her gün yakından kafalarını çarpıyorlar. Onun için ister istemez öğrendikleri bir şeylerden ders çıkarmıya çalışıyorlar. Özellikle büyük Kapitalist ülkelerin ne yaptığını bilen İşveren politikacıları: Yüzyıllardanberidir ekonomi gidişine verdikleri önemi başka hiç bir şeye vermiyorlar. Para ve geçim işlerinde her zaman ayaklarını denk atmıya çabalıyorlar.

Bununla birlikte Geri Kapitalist ülkelerinin egemen sınıfları, o bildikleri hakikatı, kendilerinden başka kimseciklerin öğrenmemesi için en inanılmaz «bilimsel» hokkabazlıkları kıyametedek sürdürüyorlar. Doğruyu bilmemeleri gerekenler:

1 — Emperyalist Anavatan Halk yığınlarıdır.

2 — Geri ülkelerin Sömürülen Millet'leridir.

2 — Bizim Parababalarının Kördövüşü

Türkiye'nin, (değil geniş Halk yığınları), ellerine en muazzam Devlet güçlerini geçirmiş, «Memleketi İdare ediyoruz» diyen en kabadayı politikacıları bile, ekonomik determinizmi bile bile hiçe saymaktan kendilerini alamazlar. Antika (Tefeci-Bezirgân) parababaları koca koca Uygarlıkların yıkılışlarında ekonominin önemini anlıyamadıkları için hiç bir şey yapamamışlardır. Onlardan hayır yok. Ama, «Ekonomi» deyince, ağızlarından bin «Ekonomi» daha çıkan Modern parababalarımız (Finans-Kapitalistlerimiz) de, Uluslararası omuzdaşları kadar olsun ekonomi problemlerini anlamamakta direnirler.

Bunun en acıklı örneği, her 12 yılda bir bindikleri dalı kesercesine yaptıkları para kalpazanlıklarıdır. Bir öküz bile, üzerinden düştüğü bir çürük tahta köprüye bir daha ayak basmaz. Türkiye'nin koca koca Başbakanları o basit hayvansal korunma içgüdüsünden bile yoksundurlar.

Şu İkinci Emperyalist Paylaşma Savaşı sonunda Türkiye'nin parababaları, Türkiye'nin her varını Uluslararası Parababalarına nasıl teslim ettiler? Ayrıntılarına girmiyelim. Yalnız o her 12 yılda bir yaptıkları Para kalplaştırması ile onun getirdiği Politika altüstlüklerini göz önüne getirmek yeter. 3 belirli tarihte 3 Para kumarı ile 3 Politika yıkılışı şöyle sıralanır:

3 — Birinci Kalpazanlık: CHP Tekerlendi

1946 yılı: «Türk Parasının Değeri» Halk için zorunlu, Parababaları için bile bile, hamarlana hamarlana düşürüldü. Ardından CHP'nin ortalığı sığırtla yıldırmış Başbakanı Recep Peker kabinesi tekerlendi. Ancak bu basit bir Kabine yuvarlanması olmadı. Tekparti çağının da ölüm çanını çaldı. O gün, bugündür, en «Değişmez Şef» adıyla anılan İ. İ. Paşa değişti. İktidar mevkiinin değişmez gediklisi bilinen CHP, bir daha İktidara gelemez oldu. Hâlâ «Ana Muhalefet Partisi» nişanını, bir emekliliğin son temelli madalyası gibi göğsünde taşımaktan kurtulamadı.

4 — İkinci Kalpazanlık: DP Tekerlendi

1958 yılı: Savaş sonu yapılan I. Para kalplaştırmasından tam 12 yıl henüz geçmişti. Demokrat Parti ve Devlet-Hükûmet - Parlamento başındakiler, Recep Peker'lerin «Değiş-

(Devamı 2. Sayfada)

Saldırganlık, Parababalarını Kurtaramıyacaktır

12 MART VE .... SONRASI

27 Mayısta, yığınlara tanınan sınırlı özgürlükten sonra devrimci hareket gelişmeye yığınların ekonomik mücadelesi gün geçtikçe güçlenmeye başladı. 27 Mayısın devrimci özünden canına okuyan yerli-yabancı parababaları, güçlenen devrimci kavgadan da korunmaya [illegible] (toplum polisi) teşkilâtı kurdular. Devrimci öğrenciler sokak ortalarında kurşunlanmaya başladı.

Devrimci ordu gençliği, halkının devrimci kavgasını görmezlikten gelemedi, 69 deniz subayı bildirisi ile Devrimci İşçilerin, köylülerin, gençliğin yanında olduğunu kamu oyuna bildirdi. O sırada Uluslararası parababalarının yayın organı Times şöyle yazıyordu: «Türkiyede Sosyalistler orduyu iktidara getirmek istiyorlar». Parababaları ne yapıp yapıp ordu gençliğini frenlemeleri gerekirdi. İlk bildiriye imza koyan 5 deniz subayı ordudan atıldı. Bu da yetmedi. Bizim ordumuz Avrupa ordusu değildi ki hakim sınıfların maşası olsundu. Gittikçe güçlenen sınıf mücadelesi ordudaki halk çocukları üzerinde etkisini göstermeye başladı. Ordu gençliği, laçka olmuş burjuvaziye karşı tabandan tepki yapmaya başladı.

Ve nihayet «beklenen oldu». 12 Mart muhtırası Parababalarının gözlerinin içine baka baka radyodan okundu. Paşaya bile «bitmiyen 24 saatler» yaşattı.

Muhtıranın ertesinde devrimci subaylar emekliye sevkedilirken Deniz Gezmiş ve arkadaşları Gemerekte bir bekçi tarafından teşhis! edilerek yakalandılar.

30 yıllık CHP'nin emektarı Nihat Erim, «öğleden sonra Başbakan» oldu. Hemde bağımsız başbakan. Birde «Devrimciyim deyip eylem yapanlara, gericiyim deyip...» bilmem ne yapanlara müsade etmiyeceğini söyleyince, «mükemmel» bir başbakan olduğu tasdik edildi. Bezirgan partilerinin kapılarında [illegible] dan ayrılmayan CHP'li Şadi Koçaş'la birlikte kabineyi kurdu. «Herkesçe habersiz hiçbir şey anlatmıyan» program meclise okundu. Cümle bezirgan partileri programa güven oyunu hiç çekinmeden verdiler. Yerli parababalarının başı Vehbi Koç programa methiye yaptı. Bunu söylemiye ne gerek var? Gerek var ta bil parababalarının öğdüğü program İŞSİZLİK - PAHALILIK tan kıvranan işçilerin, köylülerin, tüm halkın imanını gevretirde ondan.

«Ayinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz». Kabine kurulduktan sonra: Teknik Üniversite kapatıldı. Sivas yurduna polis baskın yaptı. Aradan on dakika geçmeden elleri silâhlı söz de komandolar, sağa sola ateş ederek yurda saldırdılar. Kendilerini koruyacak hiç şeyleri olmuyan öğrenciler yurdu boşalttılar. Yurt komando bozuntularına talim yeri, silâh ve cephane deposu haline geldi. Bir yandan polis, bir yandan komando bozuntuları, okullara yurtlara saldırıp, devrimci öğrencileri sindirmeye çabalıyorlar. Tarihi geriye döndürmek mümkün mü? Bir yandan çürüyüp kokuşan kapitalizm, bir yandan güçlenen işçi sınıfı devrimcileri. Saldırı, çürük giden parababalarının çırpınışlarıdır.

SALDIRGANLIK PARABABALARINI KURTARAMAYACAKTIR.

Kimliği, kim olduğu bilinmiyen kişiler Mete Has'ı kaçırıp, 400 bin lira fidye almışlar. Peşinden

(Devamı 2. Sayfada)

Kimin ağırır O Bağırır

Sokakta geziyorum. Radyolar ağzına dek Meclis'e açılmış. [illegible] sordu.

1 — PARLAMENTO'DA YANGIN VAR!

«— Niye o kadar bağırıyorlar?».

Gülüyorum:

«— Nasırlarına Nâsır basmış.»

Bizim «gözü» tümsek gözyaşlı, bağrı altın, cimasla taşlı Palavramentocuları Sokaktaki insan anlıyamıyor.

«— Kaç saat konuşacaklar? Gırtlakları parçalandı. Noluyor?»

«— Hiç. 3 Maddelik, 6 satırlık bir «MUHTIRA» ya karşılık verecekler.»

«— Deli ederler adamı. Çıldırdılar mı?»

«— Hayır, onlar değil, bizim Silâhlı Kuvvetler adamı deli ederler. 6 satır yazdılar. 30 gündür susuyorlar. «SİYASİ PARTİ AKILLILARI» çıldırmasınlar da neteler?..»

«— Böyledir de cıyak cıyak! Hep aynı şeyler. Kim dinliyecek bunları?»

«— Yarılar kendileri gibi kursu kapakları.»

«— Ya ordu?»

«— Ordu kös dinlemiş. Bu cırtlaklarla Demokratik Palavramancıların ne anlamaz.»

Ve insan, kendi kendine düşünüyor.

2 — DEMOKRASİYE Mİ, SÜNGÜYE Mİ HASRETLER?

Türkiye'de politika sahnesi hiç bu denli açık seçik Ortaoyunu'na dönmemişti. Kürsüye fırlıyan Politikacı, ucuz, ruh yoksulluğunun, yürek selâmlığın yeryüzünde görülmedik gülünçlüğünü veriyor. İşin tuhafı da, düne dek bir işaretle Öğrenci yurtlarını geceyarısı bastıran, kız öğrencilerin gizli yerlerine kanlı Komando ve Toplum Polisi coplarını sokturtan o «edebsiz saçma» iktidar adamlarının, şimdi «Demokrasi» den kırılmaları. Her solukta: «Böyle Hükûmet olmaz» diyen «Muhalefet Liderleri» daha az ikiyüzlü olmuyorlar. Süleyman Beyi düşürmek, birinci dilekleriydi. Yapamadılar. Adamı Ordu düşürdü. Hepsi birden kucak açıyorlar:

«— Aman Süleyman Bey! Sen gittin, Demokrasi bitti...»

Hani ya, bu Politika oyuncakları «Sandıktan çıkmış» lardı? Hani ya, «Millet İradesi» demek onlar demekti? Nerde «Millet»? Nerede «İradesi»? Kimsenin kıb kıpırdamıyor. Demek onlar «Millet'in İradesi» ne değil, Ordunun Süngü gücüne dayanıyorlarmış. Ordu Süngüyü halka karşı çevirmeyince, Politika düzenbazlarına doğru çevirince, onları hiç bir şey kurtaramıyor.

3 — HALKIN ALDATILIŞI ve SÖMÜRÜLÜŞÜ

500 Finans-Kapitalist adlı «Çağdaş» Parababaları ile 2000 Tefeci-Bezirgân Hacağa, Eşraf, Ayan adlı Antika Parababası için başka türlüsü de olamazdı. Onların «Demokrasi» dedikleri şey, Halkı aldatmak palyaçoluğu idi. Halkın bir şeyden haberi yok. Diyelim ki, Seçimden seçime kuru kalabalıkları Davul zurnayla ürkütüp, sandık başına topladınız «Adet budur» diye, birbirinden bergelede karabeygirler kadar ayırtsız sözde çeşitli «Siyasi Parti» lerden birisine, yahut ötekisine «Oy» larını da attırdınız. Sonra, (aranızda) göz kırpışarak anlaştınız:

«— Gelin oturalım, PARLEMANTARİZM denilen şu sömürü kalede. Birbirimizle dilverişerek, 4 yıl, halkın etini cımbızla kopara kopara yiyelim. Çok

(Devamı 2. Sayfada)

İşçi sınıfı: sabırlı yiğit disiplinli bir ordudur...

Ülkemiz Yerli-Yabancı Finans Kapitalin (Parababalarının) rahatça at oynattıkları bir yerdir. İşçi Sınıfı işgücünü çeşitli bölgelerin, çeşitli işyerlerinde bir kuruş daha fazlaya satmak için mücadele etmektedir. Bu mücadeleler sonunda elde edilen her ücret farkı bir müddet sonra bir çığ gibi büyüyen hayat pahalılığı karşısında yok olmaktadır.

Elden geçen paranın miktarı ne kadar artarsa artsın bir kaç ay içinde elindeki paranın alım değeri piyasadaki fiyat artışları yüzünden eski değerinden, hattâ daha aşağısına düşmektedir.

Bu düşmanın kaçınılmaz tezahürleri olan bu durumlar karşısında işverenler işçilerin ücretlerini, iki senelliğine değişmez bir şekilde baskı altında tutmak için uğraşıyorlar. Bunun için sendikalar aracılığıyla yapılan toplu sözleşmeler sayesin de işçilerin ücretleri: günbegün artan hayat pahalılığı karşısında ? sene gibi uzun süre ile sabit tutulmaktadır.

İki senede bir yapılan her toplu işsözleşmesinin sonunda o işyerinde üretilen madde fiyatlarına derhal zam yapılmakta, verilen zammın kat kat fazlası geri alınmaktadır.

Yoksa bu iş «Böyle gelmiş, böyle gidecek» midir?

Hayır. Parababaları de bris içindedir. Ne yapacaklarını şaşırmış durumdadırlar. Parababaları, satış yapamayıp ellerinde büyük ölçüde mallar biriktiği, alıcı kitlesinin gitgide yoksullaşıp mallarını alamaz duruma geldiği için fabrikalarını ya kapatmak yahut ta (Tas) etmek durumuna düşmüşlerdir.

Son zamanlarda yapılan grevlerin 2 ay, 3 ay sürmesi bu yüzdendir.

İstenilen ücret farkının çokluğu önemini yitirmeğe başlamıştır. Elindeki birikmiş malların üretilmesi için işveren anlaşmaya yanaşmamaktadır.

İşçi arkadaşların bu yüzden yapacakları grevin etkili olabilmesi için zamanın iyi ayarlanması lâzımdır.

İşçi arkadaşlar kalıcı bir zafere ancak iktidara ağırlık koymak, iktidara geçmekle ulaşabilir.

Yoksa yapılan toplu iş

(Devamı 2. Sayfada)

İşçi sınıfı partisi nedir ?

Vatan Partisi

Tüzük ve Programı

YAKINDA ÇIKIYOR

MACARİSTANDA

Öğretmenler birliği ve eğitim meselesi

TÖS - Yürütme ve Genel Yönetim Kurulu Üyelerinden kurulu 4 kişilik bir ekibin Macaristanı ziyaretleri sırasında Eğitim alanında yapılan inceleme ve araştırma notlarının bir kısmını okurlarımıza sunuyoruz.

«Sendikamız 25 kişiyle yönetilir. Bunlar yalnız sendika işi ile uğraşır, öğretmenlik yapmazlar. Meşgul izinli sayılırlar.

Kongrelerimiz 2,5 yılda bir yapılır. Kongreden önce o yıllar içinde yapılan işler hakkında bilgi veren bir kitap yayınlanır. Üyelere ve halka dağıtılır.

Sosyal ve ekonomik gelişme bakımından sendika da kendini bu duruma hazırlar ve ayak uydurur.

Biz eğitimde öncelikle öğretmenin sorumlu olduğu kanısındayız. Bu nedenle öğretmenlerin mesleki ve genel kültürlerinin arttırılması ve bilgi seviyelerinin yükseltilmesi için çalışırız.

Okulların toplumdan isteği olduğu gibi, toplumun da okullardan isteği vardır.

Macaristanda bu gezi eğitim sorunlarını 70.000 öğretmen tartıştı. Ayrıca Sendika Genel Kongresinde, Gençlik Örgütünde, Kadınlar Birliğinde tartışıldı. Sonra bu konudaki görüşlerini bildirdiler. Bu bilgiler 30 forma tuttu. Önümüzdeki

(Devamı 2. Sayfada)

TÖS Yürütme ve Genel Yönetim Kurulu Üyeleri Macar Öğretmenler Birliği yöneticileriyle birlikte.

İPSD Kongre raporu

- III -

Pahalılık

Büyük emlâk sahipleri oturdukları yerde şehir genişlemesinde ve bayındırlığında, taş atıp kolları yorulmaksızın, havadan milyonlar topluyacaklar.

Gene aynı vurgun makanizması, bir yandan köylünün ürünlerini yok pahasına alacak. Onu şehir çalışanlarına ateş pahasıyla satturacak. Örneğin fasulye'nin toptan fiyatı İstanbul'da 1970 yılının V. ayında 240 kuruştur. Aynı fasulyenin perakende fiyatı 970 yılı VII. ayında 503 kuruştur. Üretmen köylü bir yıllık emeği ile fasulyesini toptancıya 150 kuruşa satsa, kendini mutlu sayıyor. Aracılar 350 kuruş kazanıyorlar demektir.

Daha açıklası: aynı fasulye yabancı İşverenlere 1970 yılının gene VII. ayında [illegible] 231,9 kuruşa satılarak ihraç ediliyor. Bu inanılır şey mi? Toplancı Mayısta 240 kuruşa toptan sattığı fasulyeyi, İhracatçının yabancı gâvura 231 kuruşa satması olur mu? İhracatçı fasulyeyi Toptancıdan alırken 240 kuruş öderse, buna en az yılda 10 kâr katsa: 264 kuruşa. % 20 kâr katsa: 288 kuruşa müşteri bulamadıkça ihraç etmemesi gerekir.

Oysa bizim babacan ihracatçı 240'a aldığı fasulyeyi gâvura aldığından 9 kuruş ucuzuna satmış görünüyor. Kilo

(Devamı 2. Sayfada)

SOSYALİZM TARİHİMİZDEN TEORİK BİR BELGE

— 3 —

Buraya kadarki yoklamalardan şu sonuca varılır: Devrimci teori — sınıf ilişkileri.

Ancak, sınıf ilişkileri de genel bir deyimdir. Onu biraz daha somutlaştıralım.

Sınıf ilişkileri deyince, bugün, konkret (somut) olarak her ülke için ve dolayısıyle her sosyalist örgütü için, her Parti için başlıca iki sıra sınıf ilişkisi vardır:

1 — Milletlerarası bütün dünya ülkelerindeki genel cihan sınıf ilişkileri;

2 — Millî, yâni bir memleket içindeki özel sınıf ilişkileri.

Öyle ise, teori dahi bu iki sıra ilişkilere göre sınıflandırılabilir:

1 — Başka ülkelerde geçmiş sınıf savaşlarının derslerinden çıkan, toplanan deneyler ve formüller üzerine teori;

2 — Partinin içinde bulunduğu ülkede geçen bütün sınıf savaşlarını ve tüm sosyal güçleri ve sosyal ilişkileri aydınlatan teori.

Onun içindir ki, Lenin bize Marksist bilimi ve bilimsel sosyalizmi tanımlarken, genel olarak teorinin o iki özel karakterini daha canlı ve daha elle tutulur [illegible] veriyor:

«Bilim, birincisi öteki ülkelerin [illegible] bir tecrübeden veya öyle bir tecrübenin yanından geçmiş [illegible]; ikincisi, [illegible] bir tek grubun veya bir tek Partinin bilinç ve hareketi [illegible] göre değil, bütün güçleri, bütün grupları, Partileri, sınıfları, bütün yığınları göz önüne almayı gerektirir» (L. «Çocuk Hastalığı» s. 86)

«Marksizm bizi, sınıflar arası ilişkinin ve her tarihsel hareketin bulunan somut özelliklerin açık seçikçe ve objektifçe kestirilebilir hesabını tutmaya zorlar.» (L.: Seçme Sayfalar, C. III, s.178)

Yukarki paragraflardan pratik olarak bize düşen üç teorik çalışma alanı açılıyor:

1 — Başkalarının deneylerinden ders çıkarmak: Bütün dünya hareketinden ve özellikle öteki kapitalist ülkelerde özel olarak bize benzer veya bizimkilere yakın deneyler geçirmiş ülkelerde olan bitenlerden yararlanmak;

2 — Var olan kendi sınıf ilişkilerimizi ve hareketlerimizi doğru öğrenip tutmak: Bunu daha çok kendi ülkemizde görülen genellikle işçi ve halk, özellikle sosyalist hareketlerinin ve var olmuş bulunan sınıf ilişkilerinin [illegible] yapmak [illegible] sonuçları çıkarmak;

3 — [illegible] sosyal güçleri göz önünde tutmak: Yâni, [illegible] milyarlarca [illegible] bir ampul gibi, yanan bilimsel sosyalizm bilincinin [illegible] Cihan proleteryasının devrimci [illegible] bütünlüğüyle, ve [illegible] ortodoks [illegible] alıp [illegible] uğraşmak [illegible] sınıf ilişkilerini [illegible] gelmiş geçmiş olaylara bakınca yanılmak [illegible] görevlisidir.

Ayrıntılarına girince daha iyi göreceğiz. Örgüt konusunda kitabın yazdığı ideal prensipleri, hayatta göremeyince, şu veya bu kafanın içinde aynı şeyleri buluvermiş gibi [illegible] problemi çözümlenmiş saymayacağız. Bu prensiplerin somut hayatta hangi [illegible] gerçekleştirilebileceğini [illegible] kafalarda olduğu kadar çalışmalarda da ve özde olduğu kadar işte de o prensiplerin uygulanmalarına uğraşacağız.

İşte burada yapılan araştırmalarımızın teorik [illegible] özellikle bu üç noktada toplanacaktır. Onlara teorik yürüyeceğiz ve onları bütün ileride gelecek ayrıntılarıyla açıklamaya, genişletmeye çalışacağız. Teorik tutamağımız bunlar olacak.

X

Teori [illegible] böylece kurduktan sonra, bu üçlüde [illegible] Partimizin teorik aktüalitesine de özel olarak uygulamayı deneyelim.

(Devamı 3. Sayfada)

PAKİSTAN
İÇ SAVAŞ

ABD, Pakistan'a girince [illegible] orduya el attı. Onu her çeşit askeri malzeme ve silâhla donatıp, ve ülke politikasında [illegible] geçebilecek güce ulaştırdıktan sonra 1960'da CIA'nın yeşil ışığı ile yönetimi orduya devrettirmiştir.

Pakistan için Ordu, despotluk demektir. Açık [illegible] demektir.

Halktan yana görünmek isteyen ordu yönetimi, halk liderlerini geçiştirmek isteyen EYÜP HAN, halkın düşmanı olmuştur.

1968 yılı, ülke ekonomisinin [illegible] başladığı [illegible]. Tarım ürünlerinde düşüş, yiyecek açığı, [illegible] ve gençliği harekete geçirmiştir. Pakistan'da başlayan direniş, EYÜP HAN'ın halkı kurşunlatmasına ile bütün ülkeyi sarmıştır. Halkın demokratik haklarını bayrak edip sürdürdüğü direnişe karşı yönetim ve kurşun yağmuruna rağmen Eyüp Han geri çekilir. Yahya Han'dan [illegible] Amerika ve [illegible] ile halk yatıştırılır.

Oligarşi, Ordunun [illegible] göz önüne alarak yönetimi siyasi partiler kanalıyla sürdürmeyi tasarlar ve genel seçimlere razı olur.

OLİGARŞİNİN GÜVENİ PARTİLER PANAYIRI

Yahya Han Ocak 1970'de siyasi faaliyetler serbest bırakılınca 30'dan fazla Bezirgan partisi ortaya fırlamıştır. Ayrıca [illegible] partinin [illegible] bulunduğu yerde Komünist Parti'si yasaktır. Bu birçok partiler sonuçta, halkın gözünü karartmak [illegible] görevlendirilmiştir. Bunlar arasında Amerikan bankerlerinden beslenen İslâm cemiyeti partisi, [illegible] «Komünizme karşı cihat savaşı» sloganlarıyla anti-Sosyalist harekete [illegible] çıkar.

İşte oligarşi genel seçimlere güven [illegible] bu ortamda almıştır.

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ SAVAŞINDA PARTİLER: BENGAL MİLLİYETÇİLERİNİN ZAFERİ

Pakistan'ın CENTO ve SEATO'ya girmesiyle, Komünist Partisinin yasaklanması aynı yıllara rastlar (1954). O zamandan bu yana Komünist Partisi gizli faaliyet göstermektedir. Son yıllarda [illegible] Labor meclisinde [illegible] Millî Avami Partisi, Komünist Partisinin tanınması için teklifler yapmaktadır.

Komünist Partisi dışında legal ve demokratik ilerici güçler üç Parti içinde bulunmaktadır. Bunlardan Millî Avami Partisi (Vali Gurubu) geniş demokratik reformlar, [illegible] CENTO, SEATO'dan ayrılma sloganlarıyla çıkmakta ve Batı Pakistan'da faaliyet göstermektedir.

Doğu Pakistan'daki [illegible] arasında etkin olan Millî Avami Partisi (Başhani gurubu) Mucibur Rahman'ı desteklemek için seçimlerden çekilmiştir. Demokrasi ve bağımsızlıktan yana olan Başhani aralarında fikir ayrılığı olmasına rağmen Komünist Partisiyle diyaloğu koparmamıştır. Liderliğini Mucibur Rahman'ın yaptığı Avami Birliği Partisi ise Bengal Burjuva Milliyetçiliğini temsil etmektedir. Bankaların, sigortaların ve büyük sanayi kuruluşlarının devletleştirilmesini, demokratik reformları, CENTO ve SEATO'dan çekilmeyi, bunları gerçekleştirebilmek için Doğu Bengal'in bağımsızlığını istemektedir.

Bezirgân Partileri tarafından bütün sloganların suistimal edilmesine ve dış kışkırtmalar altında yürütülen provokasyonlara rağmen, Komünist ve Millî Avami Partisinin geniş desteğini alan Mucip Rahman Doğu Pakistan'daki oyların yüzde 98'ini almıştır.

Bettonun liderliğini yaptığı oligarşinin sözcüsü Pakistan Halk Partisi ise Mucip Rahman'a kaybederek 167 meclis üyeliğine karşılık [illegible] sağlayabilmiştir.

BAĞIMSIZLIK CEPHESİ DİRENİYOR

Şimdi iç Savaşa halini almış olan çatışma, [illegible] ülkenin bütün kaynaklarını Emperyalizme peşkeş çeken oligarşi ile Bengal Millî burjuvazisi arasında sürüyormuş görüntüsünde. Ancak bu çatışmada, Demokratik ve Millî nitelikler taşıyan, Doğu Bengal halkının çeşitli sınıf ve tabakaları arasında bilinçli olarak kurulan Demokratik Cephe tarafından yürütülmesi olumlu ve yol açıcı niteliktedir.

Son Yönetim ilân edilip yeni edindiği silâhlarla halkı kurşuna yağdıran Yahya Han Demokratik Cepheyi yıkamamakta ve gün geçtikçe [illegible]. Çalışmasına rağmen [illegible] ve Mucip Rahman'ın yönetimi ele alamamasının nedeni halkın silâhsız olmasıdır, buna karşı Yahya Han'ın bütün silâh gücü ile gaddarca direnmektedir.

DOĞU BENGAL DEĞİL - BENGAL

Doğu Pakistan'da [illegible] direnişin sokak göstericileri ve çalışmalarında hep aynı sloganı var: JOI BENGAL (Bengal Zaferi)

Bengal halkının Hint Yarımadasında kendine has özellikleri olduğu her geçen gün [illegible] görülmektedir. Her [illegible] Doğu-Batı diye ayrılmıyor; halkın dili, şarkıları, müzik aletleri, kıyafetleri [illegible] Ayrıca [illegible] Doğu [illegible] Batı Bengal [illegible]. Son olaylar [illegible] Doğu Bengal Pakistan'a [illegible] Batı Bengal Eyaleti seçimlerinde Komünistler Gandi'nin Zaferi [illegible]. Millî [illegible] bir an için düşünmek bile, [illegible] Doğu Bengal Pakistan'dan kopmakla, Batı Bengal Hindistan'dan kopmakla ve bunlar birbirleriyle [illegible] içinde bulunmaktadırlar.

Doğu Bengal'in Bağımsızlığını [illegible] Batı Bengal'i de bağımsızlık [illegible] geçirebilir. Sosyal, iktisadi ve tarihi şartlar bu yönde ilerlemektedir.

Sömürgeci Hint Yarımadasını çok iyi tanımış yaşlı Kurt İngilizlerin bir atasözü ile bitirelim: «Bengal, bugün ne söyler, ne yaparsa; Hint Yarımadası, yarın onu söyler onu yapar».

Nijeryada petrol, yeni bir Kardeş kavgasına yol açabilir

Petrol İhraç Eden Ülkeler (OPEC) adlı teşkilâtın [illegible] sömürgeci petrol tekellerine karşı yürüttüğü mücadele pekçok ülkeyi etkilemiye devam ediyor. Dünyada petrol üreten ilk 10 ülkeden biri olan Nijerya da bu gelişmelerden etkilenmiştir. Mart ayında yabancı petrol şirketleriyle eski anlaşmaları yeniden gözden geçirmeye başlayan Nijerya Batı Afrikanın en büyük ülkelerinden biridir. 1960 yılında bağımsızlığa kavuştuğu ilân edilmişse de günümüze kadar Nijerya'nın ekonomisi bir avuç Avrupa ve ABD tekeli tarafından kontrol edilegelmiştir. Emperyalistler bu ülkedeki çeşitli kabileleri birbirine düşürerek [illegible]. 1967 yılında başlayan ve üç yıl kadar süren iç savaşta [illegible] yaşayan İBO kabileleri ile [illegible] kabileler arasındaki çelişki [illegible] gösterilmişti. Nijerya'nın [illegible] bağımsızlığını kazandığı yıldan itibaren de emperyalizmle ortak [illegible] sömürüye devam eden bir avuç azınlık her geçen gün petrolden yana ülkenin en zengin bölgesinde yaşayan fakat bir türlü sefaletten kurtulamayan İBO kabilesinin [illegible] ortadan kaldırmaya girişmişti. Merkezi hükümeti İngiltere silâhlandırarak, bağımsızlığını ilân edip Biafra adını alan doğululara da Fransa bol miktarda silâh [illegible] fırsatını kaçırmamıştı. Böylelikle fakir Nijeryalılar ortak düşmanları emperyalizm [illegible] birbirleriyle boğazlaştılar ve sonunda merkezi otorite sağlandı. Bugün ise aynı [illegible] ekonomik [illegible] daha fazla petrol çıkarıyor. Nijerya yalnız 1970 yılında 56 milyon ton petrol üretmiştir. Petrol üretiminde Shell İmparatorluğu [illegible] gelmektedir. Eğer Nijerya bu [illegible] tekellere karşı [illegible] yeniden [illegible] 1967'deki [illegible] iç savaş bir kere daha sahneye konabilir. Önümüzdeki aylarda Nijeryalıların yeniden emperyalizmin [illegible] uğruna birbirine girmeye [illegible] görmeyeceğiz [illegible] bütün dünya halkları gibi Nijeryalılar da bir gün ortak düşmanlarını görecek ve asıl amansız mücadeleyi bu ortak düşmanları emperyalizme karşı vereceklerdir.

TÜRKİYE KÖYÜ VE SOSYALİZM

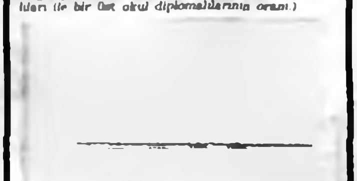
— 7 —

KÜLTÜRÜ ETKİLEYEN TOPLUM: DİPLOMA ŞANSI

Sosyal etkinin kültür üzerine daha doğrudan doğruya nasıl ağır bastığını görmek için, çocuklarımızın her okuldan bir üst okula geçme şanslarını örnek gibi ele alabiliriz. Bunu yapmak ve anlamak üzere, her alt okuldan diploma almış çocuk sayısı ile ondan bir üst derece okuldan diploma almış çocuk sayısını karşılaştıralım.

(GRAFİK No: VII) ye bakınca ne görüyoruz?

GRAFİK No: VII - Her Okuldan bir üst okula geçip diploma alma şansı (*Bir alt okul diplomalıları ile bir üst okul diplomalılarının oranı.*)

İlkokuldan diploma almış olanların sayısı 100 iken, Ortaokuldan diploma alanların sayısı A çizgisi ile, Meslek okulları da dahil olmak üzere bütün Orta öğretimden diploma alanların sayısı B çizgisi ile gösterilmiştir. Ortaokuldan diploma alanların sayısı 100 iken (bu 100 içinde tüm orta öğretim diplomalısı bulunur), liseden diploma alanların sayısı C çizgisi; ve Liseden diploma alanların sayısı 100 iken, Yüksek öğretimden (tüm yüksek okul ve fakültelerden) diploma alanların sayısı D çizgisi ile gösterilmiştir.

Cumhuriyetin 7 nci yılı, İlkokuldan diploma alanların 5'te birine yakını Ortaokul diploması alır; Ortaokul diplomalılarının 4 te biri Liseden diploma alır (% 2.3 fazlasıyle); Lise diplomalılarının yarıdan çoğu (% 4.6 fazlasıyle) Yüksek öğretimden diploma alır idi. 1930 ile 1940 arası Türkiye'nin tüm ekonomi istatistikleri bulunmamakla beraber, Atatürk'ün son 10 yıllık hayatı boyunca ekonomimizin düştüğü, gelişmediği söylenemez. Son 3 yılda ekilen yerler yılda 14 (10 yılda % 46.6 demek yarı yarıya.) nüfus 10 yılda % 23, gene 10 yılda brüt Elektrik istihsali toplam % 273, Endüstri elektriği % 600 artmıştır. Buna karşılık, Orta okul diplomalılarının Lise diploması almaları şansı pek az (% 2) artmış, İlkokul diplomalılarının Ortaokul şansları ilk 5 yılda [illegible] % 2.2 artarken, ikinci 5 yılda onun iki misli (% 5.5) düşmüştür. Lise diplomalılarının Yüksek öğretim diploması alma şansları ise bütün on yıl süresince tepeden aşağı düşerce alçalmıştır (% 21.6 alçalış: yarıdan fazla şansı üçte bire düşer). Bu gösteriyor ki, *ekonomi gelişmesi, sosyal gelişimle* paralel gitmezse, kültür gelişimi de gitmez, hatta ekonominin tersine gider. Yâni, kültüre doğrudan doğruya ekonomi değil, sosyal durum etki yapar, politik durum etki yapar. Anlaşılıyor: Cumhuriyetin ilk günlerinde Birinci Cihan Savaşı ve Kurtuluş Savaşı ile seyrelmiş olan Aydınları sırf Devletin

(Devamı 3. Sayfada)

DURUM YARGILAMASI
SORULAR - CEVAPLAR

H.K. - Efendim? Buyurun.

BİR ELEŞTİRİCİ — Ordunun, yâni vurucu güç meselesinde, bunu değerlendirirken, bütün konuşmalarımızda da.

H.K. : İsterseniz, buyurun canım, burdan konuşun.

ELEŞTİRİCİ — Arkadaşlar, vurucu güç meselesinde Dr. Hikmet Kıvılcımlı arkadaşın yaptığı değerlendirme tamamen geçmişin tahlilinden çıkarılmaktadır. Oysa, bugün içinde bulunduğumuz ortamı tahlil etmemiz gerekir.

Emperyalistler ve onların uşakları baskılarını, silâhlı saldırılarını, her türlü oyunlarını oynamaktadırlar. Bütün güçleriyle Marksistlerin üzerine saldırmakla, onları imha plânları içindedirler.

Bu durumda, vurucu güç, bu karşı-devrimcilere karşı dövüşenler, onlara karşı göğüs gerenlerdir. Bugünün ortamında, vurucu güçlerin ortaya çıkmaları gerekir. Artık bu bir ölüm kalım meselesidir. Geriye çekilmekle, durmakla olacak iş değildir. Çünkü devamlı olarak saldırıları artırıyorlar. İmha plânı içindedirler. Bunu burada mutlaka görmemiz gerekir.

Artık, Türkiye'deki Marksistlerin geriye çekilecekleri durumlar yoktur. Devamlı saldıracaklardır. Fakat bu saldırılar, açık saldırılar olmıyacaktır. Saldır-Kaç taktiğini izliyeceklerdir ve varlıklarını koruyabildikleri oranda bu savaşı başarıya ulaştırabileceklerdir. Artık geriye çekilme diye bir şey yoktur, arkadaşlar. Olayları izliyenler, bunu çok açık görebiliyorlar. Görmeleri gerekir.

Ve vurucu güç te, eğer bugün ordudaki o genç arkadaşlarımız vurucu güç ise, ortaya çıkmaları gerekir. Bu faşist saldırganlara hiç olmazsa karşı durmaları, onlarla mücadele etmeleri gerekir.

Ve bugünkü ortamda, Orta Doğu olayları ve diğer bütün Emperyalistlerin bu saldırıları, yâni apaçık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Yâni imha plânı içindedirler. Burda Marksistlerin taktiği, artık geriye çekilmek, beklemek olmamalıdır. Devamlı saldırı, devamlı saldırı olmalıdır. Fakat bu saldırılar açık saldırılar olmamalıdır.

Ve bugün eğer, ordudaki bu genç arkadaşlarımız, bu genç subaylarımız, bu genç devrimciler, marksistler de bu taktiği izlemelidirler. Öyle beklemekle olacak bir iş değildir.

H. K. Teşekkür ederiz. Efendim? Buyurun.

BİR BAŞKA ELEŞTİRİCİ — Arkadaşlar biz de okumanın hastalığı var. Dr. Hikmet Kıvılcımlı ağabeyi savunacak değilim. Fakat şunu bilelim. Lenin'in «SOSYALİZMİN ÇOCUKLUK HASTALIĞI» diye bir eseri var. En geri eğilimde de olan, sekterlik de olan, kaypak ta olan... Yâni bunlardan yararlanabiliriz, der. Pek o kadar güvenilir olmasa da. Ama, neyse, her türlü şeylerden şey yaparak.

Şimdi, arkadaşlar, ben, yâni bir köylüyüm demektim. Durmadan mücadelenin içerisindeyim. Çok pratikten deneylerim var. Hattâ bir gün, bir broşür, bir şey yazayım da, dedim. Böyle genç arkadaşlar okusun, diye.

Ben [illegible] Mao'nun eserlerinde gördüm. Yâni, o adamın nasıl pratik içerisinde yuğrulduğunu bir kat daha anladım.

Şimdi, bir adamı tahrik etmekte bir fayda yok. Ben gördüm. Çok genç subay arkadaşlar da gördüm. Yâni, bu demek değil ki, ordu bu işi halleder demek değil. Onların içerisinde Marksist - Leninist adamları da gördüm. Benden fazla eser okumuş kişi de gördüm. Yâni bu şeyderken, tahrik etmekte bir anlam yok. Bunlardan bir fayda kazanamayız.

Yâni, biz Lenin'in «DEVLET ve İHTİLÂL» kitabını okuyup ta...

BİR BAŞKA ELEŞTİRİCİ — Sayın Hikmet Kıvılcımlı, Türkiye'de Ordu meselesini genel olarak Devlet ve Ordu meselesinden ayrı olarak ele almak gerektiğini belirtti. Sayın Hikmet Kıvılcımlı bu konuda uzun ve oldukça ayrıntılı bir Tarih Tezi ortaya koyuyor. Bu Tarih Tezi, [illegible] olarak, Osmanlı toplumunda Osmanlı ordusunun halkla ve üretimle kuvvetli bağları olduğunu ve hatta halka karşı bir baskı aracı olmadığını [illegible] gelişiyor. Ve bugün de, bugünkü Türkiye ordusunun, Osmanlı ordusunun sahip olduğu iddia edilen o devrimci geleneği devam ettirdiği söyleniyor.

Şimdi, birinci soru: Hâlâ bu Türkiye'ye ayrıcalık tanıyan ve özel olarak Türkiye için geliştirilen Tarih Tezini, PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK dergisi'nde, genel ilkeler açısından değil, çok somut olarak Osmanlı Tarihi açısından eleştirdik. Bu eleştiriye karşı, bu eleştirinin genel ilkelere

(Devamı 3. Sayfada)

Finans Kapital ve Türkiye
SORULAR-CEVAPLAR

Yalnız, biliyoruz ki, modern toplumda hakikaten sınıf rolünü oynamayan insanlara sınıf rolünü oynamamaya imkân yok. Yalnız modern toplumda değil, gelmiş geçmiş bütün toplumlarda (sınıflı toplumlarda demek istiyorum) sosyal sınıf esastır. Ve [illegible] dir.

Ama biz bir geçiş temeli etmişiz. Osmanlı devleti, sınıfsız toplumdan, (ilkel sosyalist toplumdan) (Türklerin Orta Asya'dan gelirken [illegible] bir toplum olduğunu unutmıyalım), o toplumdan sınıflı topluma doğru geçiş sırasında [illegible] etmiştir. Onun için, [illegible] sınıfların tasfiye edildiği bir günde bir Devlet Sınıfı kurmak zorunluğu doğmuş ve bulunmuş. 400 - 500 - 600 sene de bu Devlet Sınıfları, dört Sınıf Türkiye'yi [illegible] etmiş.

Millî Mücadelede bu sınıfların [illegible] bütün gücüyle [illegible] mevcut. [illegible] Ama Türkiye artık eski Osmanlı İmparatorluğunda değil. Çünkü, özellikle 1908 İhtilâlinden sonra bir devrim olmuş Türkiye'de: Komprador burjuvazi egemen olmuş, yâni [illegible] ölçüde Türkiye'ye egemen kapitalist zümresi o olmuş. Öteki zümreleri kapitalist sınıfının [illegible] etmiş.

Ondan sonra Millî Mücadeleyi başarmışız. Bu Devlet Sınıfları önemli rol oynamış ama, daha o rolü oynamaya başlarken, okuyun Mustafa Kemal Paşa'nın ilk bildirilerini, şifreli telgraflarını: Orada, [illegible] muntazaman [illegible] vermektedir: Müdafaa-i Hukuk Cemiyetleri tutulsun, yoksa kurulsun ve bunlar Türkiye ölçüsünde bir birliğe doğru götürülsün anlamında. Birini arıyor Devlet Sınıfından kendini, Devlet Sınıfını memleketi kurtarmak, Devleti götürmek geleneğini temsil ettiğini seziyor. Bizim böyle koyduğumuz açık, çıplak şekilde değil ama, onun içinde o, yapıyor, onu yapıyan bir insan olarak onun etkisi altında hareket ediyor düşünüyor ve yapıyor.

Binaenaleyh o zaman öteki Devlet Sınıfları [illegible] modern bir toplumda yapan Devlet Sınıfı [illegible] asıl sınıfı arıyor: Modern sınıf. O kimdir?

O zaman 1919 yılında, Dünya'da ve Türkiye'de, dünyanın büyük çoğunluğu ile Türkiye'de: Kapitalist sınıftır. Sınıf olarak, sosyal sınıf: Bir de işçi sınıfı var. E, işçi sınıfını, Paşa gördünüz: Ne diyor? 20 bin kişidir, çok azdır; yâni [illegible] kadar memleketi idare edemez, diyor. Buna mukabil büyük arazi sahipleri ve kapitalistler ve Tefeci - Bezirgânlar, büyük sermayedarlar... bunlar sınıftır. Bunlara da yok demek kadar güçlü sınıf, diyor Paşa. Diyor ama, realitede, iş yapmıya gelince: İş Bankası burda [illegible] o yok dediği insanları alıp orada kurucu yapmak lüzumunu duyuyor. Bu neyi gösteriyor bize?

Devlet Sınıfları değişmiş [illegible] sınıf değil. Devlet zümreleri diyeceğiz biz ona, daha [illegible] Devlet Zümreleri, gerçek bir politika gütmek istedikleri zaman modern toplumda sınıf, sosyal sınıf olan bir gücü kendine katıp onu ele almak zorunda kalmışlardır. İşte, Millî Mücadele yıllarında Devlet Sınıfları dediğimiz insanlarımızla Kapitalist sınıfı arasındaki ilişki ve bunun yarattığı gelişim burdan başlıyor.

Böyle konulunca, Millî Mücadelenin ister istemez gelişimi bu sınıfa egemenliği neticesini vermiş. Sonra bu zaman, 20 ci yüzyıl içinde kapitalist dünyada ancak Tekelci vasfıla olabileceği kendini [illegible].

Görüyorsun, Paşa 200 bin liranın sermaye diye koyuyor. Koyarken, evvelâ ithalât - ihracat yapalım şeklinde düşünüyor. Ama olaylar getirip dayatıyor: Yok olmaz. Yapamıyorlar. Yapılamıyacağı anlaşılıyor. 200 bin lira ile ithalât - (ihracatta bu Komprador burjuvaziye karşı hâkim olamıyacağı anlıyor. Ve bu sefer, Finans - Kapital şeklinde dönecek. Devlet te elinizde nasıl olan, biz de Devlet Sınıflarıyız. İşte bu sistemi modern bir Türkiye'yi kurabiliriz, diyorlar. Ve bunu yapıyorlar.

Demek ki, şimdi Devlet Sınıflarıyla Türkiye'nin Millî Mücadelenin bulunması ve gelişmesi, aşağı yukarı bu makanizmasıyla olmuştur. Yâni, objektif - sübjektif egemenlik meselesi de bunun içindedir. Sınıf bulununca. Elbette sosyal sınıf. Ya örütür ya çekiştir. Zaten, sınıflı toplumda: Daima alt sınıf - üst sınıf olacak. Bunun ikisi ortası sınıf diye bir şey yok.

Binaenaleyh egemen sınıf kapitalist sınıfıdır. 20. ci yüzyılda kapitalist sınıf, Finans - Kapitalist olmak zorundadır. Çeşitli nedenlerle. Ve Finans - Kapitalist zümresi de, zamanla kendi yapamazı Devlet Sınıflarımıza, Devlet Zümrelerimizin desteğiyle sağlamıştır.

Bu gelişim içinde, bir kısım Tefeci - Bezirgânları ve Derebeyi zümrelerini hattâ, kendi içine almıştır. Bu çok tipik bir örnektir: İş Bankası. Onları, Aslında sermaye iken, âdeta onun içine, Finans - Kapitalin içine almakla, Finans - Kapitalist durumuna gelmiştir.

Öteki Devlet Sınıflarından da 14 tane çıkmış: ki, hepsi 20 nüfus Devlet memuru, hiç biri kapitalist te değil. Aslında Bezirgân - Tefeci de değil. Ama Finans Kapital makanizması içine giriyor. Falih Rıfkı'nın dediği gibi: «Nüfus [illegible] başlamışlar.» Yâni Devlet kuvvetini Finans-Kapital lehine kullanma aracı. Devlete haraç almışlar ve bir de bakıyoruz, onlar da Finans-Kapitalist olmuş. Böyle bir istihale (kalıp değiştirme) olmuş.

İşte bizim Türkiye'mizde sosyal - ekonomik orijinal yapısı içinde Devlet Sınıflarıyla Millî Mücadelenin ilişkileri ve gelişimi, özetlersek, bu biçimde olmuştur. Bilmem yeterli mi? Yâni bunu anlatabildim mi?

★

Böylece, Finans-Kapitalle ilgili konularımız bir saat kadar sürmüş ve bitmiş oluyor. Daha ancak bir saatimiz var. Onun için de, Finans-Kapital, yâni özellikle Finans-Kapital ortada. Hepsi, bütün o konular tabii Finans-Kapitalle ilgili, pratikte ve teoride. Ama, şu andaki konumumuzun dışında kalan 6 soru var. Bu sorular içinde bir hiyerarşi yapmak lâzım.

Türk burjuvazisine i-

(Devamı 3. Sayfada)

KALPAZANLAR EKONOMİSİ

(Baştarafı 1 de)

mez Şef» lerin. Tekparti Cumhuriyet Halk Partisi'lerin 8-10 yıl önce başına gelenleri unuttular. Halk için anısın, Parababaları için eski konu hazırlanılarak, Temmuzden (düşüne taşına) cinayet işlercesine: «Türk Parasının Değeri» pakdır küllür ikinci kez düşürüldü.

Bu cinayetin ardından 2 yıl geçmeli. Yalnız Devlet Başkanı C. Bayar, Hükümet Başbakanı A. Menderes tepesi aşağı Yassıada'ya düşmekle kalmadılar. Türkiye Cumhuriyet Tarihinde ilk defa Modern Parababaları (Finans-Kapitalistler) ile Antika Parababaları (Tefeci-Bezirgânlar)'ın şartsız kayıtsız ittifaklar anlaşmasını gerçekleştiren Demirkırat Partisi de bir daha adını ağzına alanın suç işlemiş sayılacağı kertede Cehenneme gönderildi.

Bari ondan sonra gelen Politikacılar olaylardan bir ibret dersi çıkardılar mı? Para kalpazanlığının onunde sonunda en seçkin Politika kuklalarının başını yediği anlaşıldı mı? Ne gezer!

5 — Üçüncü Kalpazanlık: AP Tekerrürü

1970 yılı: 2 Para kalplaştırmasından, gene tam 12 yıl sonra, ve gene her gün «Türk Parası düşürülmiyecektir» yaygarası koparılırken yâni Halk'tan saklanarak, ama Parababaları için temmuzdan cinayet işlenirce 3 ncü kez «Türk Parasının Değeri» alaşağı edildi. Parababaların perde ardında gizli gizli teledikleri bu Ekonomik Cinayeti halka unutturmak için birdenbire azgınlaştırılan Siyasi Cinayetler bir yıldır inanılmaz kertede resmen kışkırtılıp destekleniyor.

Ancak bir öldürün basmıyacağı çürük para köprülemler bütün yağlı göbeği ile baştan kara itilen bir esmi kurban daha. «Demirel Hükümeti» kılığında sürüklü Parababalığının kanlı mihrabı o enne kulak yerinde ne oldum delisini de yumuşak yanından okşıyarak yuttu. İleride kullanacağı başka ünlü kurbanlarını Menderes'in idâm sehpasında asılı cesedi ile ürkütmemek için Demirel kadife eldivenli yumrukla ve Parlementarizm yüzeyleri ortasından saf dışı edildi.

Antika kasaba Parababalığının (Tefeci-Bezirgân Hacıağalığının) çocuğu A. Menderes asıldı. Modern Parababalığının (Finans - Kapital Kodamanlığının) adamı C. Bayar «kuyudan çıkarıldı». Antika kasaba Parababalığının Hacıağa çocuğu S. Demirel, Modern Parababalığı (Finans-Kapital) ile daha «ailesi» kaynaşmayı becerdiği için asılmadı. Değişen pek az şey var. Eski krallık Beyleri «Kral öldü, yaşasın Kral» derlerdi. Şimdi Antika Parababası Adnan Bey yahut Süleyman Bey öldü, yaşasın Modern Parababalığı deniyor. Parababası çiftliğinin «Günah Tekesi» Demirel kesiliyor (Yahut Damadlığa çekiliyor). Bütün Parababalığının günahları gömülüyor.

Değeri düşük birkaç lira basan iki zavallı: hemen Kalpazan diye yakapaça mahkûm ediliyor. Türk Parasını «Devalüe» etmek (değerinden düşürmek) nedir? Milyarlarca Kalp para çıkarmaktır. Neden o resmî kalpazanlığı yapanlar enselenmiyorlar? Çünkü Silâh ellerinde ve Halkı aldatabiliyorlar. Halk niçin aldatılabiliyor? Çünkü: Parababalarının Zılgıtı altında Halk çuvaldızı gibi dağınık örgütsüzdür.

DURUM YARGILAMASI

(Baştarafı 2. sayfada)

dayandığı ve bu mektubu tekrarın ve gerçekle olduğu cevaplı verilemez. Sonuç olarak orda yaşıyan eleştirmelere cevap vermek gerekir.

İkincisi: Sayın Hikmet Kıvılcımlı, Türkiye'nin bu ayrıcalıklı Tarih Tezi'nin yanısıra, denilir ki Amerika'nın hayvanları ile ülkelerinde de ordunun ve gücü olduğundan söz etti. Orada ordunun ve gücü güç olması neye dayanıyor? Aynı şekilde, devrimci bir ordu gerçeğine mi?

Üçüncüsü: Yaratıcı düşünce, Marksizm - Leninizmin temel ilkelerinin reddi anlamına gelir mi? Bu yaratıcı düşünce, Revizyonizmin önerdiği elinden bir yaratıcı düşünce olmaz mı?

Dördüncüsü: Eğer bütün Emperyalizm tarafından sömürülen ülkeler için, ordunun devrimin ve gücü gücü olduğunu ortaya koyacak bir Tez geliştirilecekse, Modern Revizyonizmin «Kapitalist Olmayan Kalkınma Yolu» tezi elinizde hazır değil midir? Bütün bunlar sonunda ona varmıyor mu?

Beşincisi: Bunu Parlementarizm mesabesiyle birleştirelim. Sayın Hikmet Kıvılcımlı, demin TİP'i Parlementaristi bir tavır takınmakla eleştirdi. Ve bunun bir Proletarya Partisinin tavrı olamıyacağını, TİP'in de bir Proletarya Partisi olmadığını ima etti. Sayın Hikmet Kıvılcımlı, SOSYALİST gazetesinde: Şili'de Allende'nin seçimlerini kazanmasıyla bir sosyalist bir iktidarın kurulması olarak telemiyen unsurları «Sol provokatörler» olarak nitelendirdi. Sayın Hikmet Kıvılcımlı, Hindistan'da emperyalizme ve feodalizme karşı silâhlı mücadele veren ve ülkenin birçok bölgesini emperyalizmin ve feodalizmin tahakkümünden kurtarmış olan Hindistan Marksist-Leninist Komünist Partisi'ni, hiç bir delil vermeden, «CIA Maocusu» olarak niteledi. Sayın Hikmet Kıvılcımlı, yine SOSYALİST gazetesinde: Emperyalizme karşı ve Emperyalizmin maşası İsrail saldırganlarına karşı halk savaşı veren Filistin gerilla örgütlerini eleştiren ve onlara karşı Mısır'ın olgusunu savunan bir dizi yazı yayınladı. Bütün bunları Parlementaristçe bir tutum olarak görmemek mümkün müdür?

Altıncısı: Ordu konusunda ve Parlementarizm konusunda: tek tek Şili'de, Hindistan'da, Ortadoğu'da tezahür eden bu tutumlar karşısındaki tavrı bir Proletarya Partisi'nin ideolojik temeli olarak ele almak mümkün müdür? Bu, bir Proletarya Partisi'nin sahip olması gereken Marksist-Leninist ideolojik temel olabilir mi?

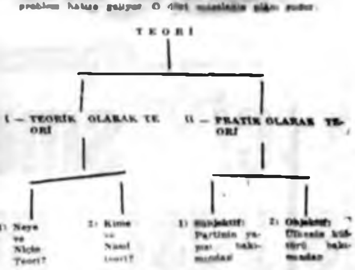
H.K. Teşekkür ederiz.

(Devamı var)

Sosyalizm tarihimizden

(Baştarafı 1. sayfada)

Parti için bugün, teori dayanağı önemliliğini ayrımlaştırılmasını ve üzerinde durulmamasını [illegible] bildiğimiz üzerinden dört problem halinde geliyor. O dört meselenin plânı şudur.

(Devamı var)

Macaristanda Öğretmenler Birliği ve eğitim

(Baştarafı 1. sayfada)

Kongre de bu bilgiler anılıp tartışılacak.

Kongreye 600 üye katılacak. Bakanlığı 3 kişi temsil edecek. 20 de İşçi Sendikalarından katılacaktır.

Bu Kongreye tamamen demokratik bir şekilde hazırlandık. Kongrede alınacak kararlarla bu sorunların nasıl halli gerektiği Bakanlığa rapor halinde sunulacaktır.

Genel Kongremizin masrafları için Maliye Bakanlığından bir milyon forint yardım alındı.

Sosyalist bir ülkeyiz. Ülkemizde 12.000 öğretmen toplumsal görev görür. Toplumun sorunlarını inceler, sendikaya rapor halinde sunar. Sendika ilgililerden bunların sağlanmasını ister. Devletle anlaşma yapılmıştır. Herhangi bir meseleden veya toplum sorunlarına eğilmeden ötürü kıyıma uğratılamaz ve de sürülemez öğretmenler.

Sendikamızın devlete karşı veto hakkı var. Bu en büyük yetkimiz de budur.

Bu yolda sayılı gelişme kaydetmemize karşın bunda de hâlâ çözüm yolu bulamadığımız sorunlarımız var. Devlette hâlâ bizi anlamak istemiyen kişiler mevcut. Bunların fikrini hemen değiştirmek mümkün değil.

Sendikanın herkesten hesap sorma hakkı var. Bu nedenle sendikanın tüm okullarda 3-5 kişilik temsilcisi vardır. Öğretmen sayısı 20 den aşağı olan okullarda sendikanın bir temsilcisi bulunur. Temsilcilerimiz bulundukları okullarda yapılan işlerden ve çıkacak çatışmalardan sendikayı haberdar eder. Bizler de gereğini yaparız.

Macaristan'ın nüfusu 25 yıl önce neyse şimdi de hemen hemen odur. Öğretmen sayısı dört misline çıkmıştır. Orta dereceli okulların öğrenci sayısı yine dört misli artış göstermiştir.

25 yıl önce Macaristan'da halkın % 10 nu hiç okur yazar değildi, % 30 nu az okur yazardı. Şimdi böyle bir şey yok. İlkokul çağına gelen çocukların hepsi sekiz yıllık genel ilkokulları bitirmek sorundadır. Bunların % 81'i ya yüksek okullara ya da sanat okullarına gidiyor (Sanatokulu mezunu orta okul mezunu sayılıyor). Sanatı öğrendikten sonra okumak isterse iki yılda liseyi bitirir. Sanatı öğrenmiyenler ise liseyi dört yılda bitirebiliyor. Nüfusun % 20'si şu anda okumakla meşgul.

Macaristan çok geri kalmış bir memleketti. 25 yıl önce sadece bir tarım ülkesiydi. Sanayi diye bir şey yoktu. 25 yılda sanayide, sosyal kültürel ve ekonomik alanda akıl almaz ilerleme kaydettik. Ama bunu kâfi görmüyoruz.

Okullarımızın problemlerinden biri öğrencilere bugüne kadar ders kitapları bakımından kendi görüşlerinin alınmaması. Yani değişiklik istemeleri serbestisi verilmemiş. Bu Şûra toplantısında bunu kesinkes sağlıyacağız.

Okullarımızda (ilkokuldan tutun üniversiteye değin) öğrencilere ders bakımından bir hayli ağır yük yüklüyorlar. Öğrenciler bunu hazmedemiyor. Sendikamız buna karşıdır. Sadece sınıf içi çalışmaları ile yetiştirilmeli. Çocukları aynı zamanda hayata hazırlamam gerekmektedir. Bu nedenle öğretmen çocukları gerektiği kadar sınav ve yanlı yoklama yapma olanağını bulamıyor. Oysa bu çok önemli bir konudur.

Sendikamızın grev ve boykot hakkı var. Ancak bütün isteklerimiz yerine getirildiğinden, böyle bir eyleme gitme ihtiyacını duymadık.

Zavre Ahigna
TOS Genel Y. K. Üyesi

GELECEK SAYIDA: KURTULUŞTAN SONRA GENEL BİR OKUMA VE OKUTMA KAMPANYASI AÇILDI.

İPSD Kongre Raporu: Pahalılık

(Baştarafı 1. sayfada)

başına geçtik 48 kuruşu, 24 kuruşu, 12 kuruş kazanacak yerde, 9 kuruş zarar etmiş görünüyor. İnanılır şey mi? İhracatçılar gibi Türk milleti sırtında milyonlar kazanan kurtlar. Nasreddin Hoca gibi: dostlar alışverişte görsün diye, 12 kuruş kâr edeceğine 9 kuruş zararla iş yaparlar mı? Hepsi iflâs ederdi. Oysa hepsi sırça saraylar kurup Kasaruplaşıyorlar.

Bu oyun nedir? Önce Toptancı fiyatından ucuz fasulye: üretmen köylünün nasıl insafsızca soyulduğunu gösterir. O yüzden köylünün maliyetinden düşük fiyatla sattığı ürünü Türkiye halkına 3 kat daha pahalıya tüketurlir. Türkiye halkının 503 kuruşa yediği fasulyeyi gâvur 231 kuruşa satın alır. Damping: tüketmen hayatını ateş pahasına çıkarma yolu ile kodaman tüccarları zengin eder.

Ayrıca aynı kodamanlar 288 kuruşa aldığı fasulyeyi gâvura 231 kuruşa satıp 57 kuruş kiloda zarar etmek görüntüsü altında, binbir fatura oyunu ve döviz kaçakçılığı yolu ile Türkiye'nin Dış Ticaret açığını arttırır. Dış Ödemeler Dengesini bozar. Türk parasının değerini alabildiğine düşürür. Böylece Vatana, Millete ihanet eden bir avuç Parababası Türkiye'nin alınyazısı ile oynar. Ülke Politika kumarları ile iflâsa götürülür.

SON

Finans-Kapital

(Baştarafı 2. sayfada)

necek darbe uluslararası burjuvaziye indirilmiş darbe olurmu? deniliyor.

E, tabii. Bunun tartışmasına bile lüzumu yok. İkisinin: yâni gerek uluslararası şirketlerin, kumpanyaların, gerek yerli FinansKapitalin ne kadar birbirine bağlı olduğunu ve Ortak Pazara girmek suretiyle nasıl kader birliğinde daha ileri adımlar attığını biliyoruz. Bunun birine dokundunuz mu, öteki de anlıyacak tabii.

(Devamı var)

işçi sınıfı

(Baştarafı 1 de)

sözleşmeleri ile hayat pahalılığına karşı kaymaz veride sayımak olur.

İşçi sınıfı siyasi iktidar savaşı verecek bir parti etrafında birleşmedikçe çil yavrusu gibi darmadağın kaldıkça mücadele başarıya ulaşamaz.

İşçi sınıfı YİĞİT SABIRLI, DİSİPLİNLİ bir ORDU'dur. Fakat her ordu olduğu gibi işçi sınıfının da bir kumanda heyeti olmazsa, daima dağınık, daima yenik, daima başarısız kalır.

Amaç: İşçi Sınıfının iktidarıdır. Bunun için de, en kısa zaman da işçi sınıfının partisinin inşaası için birleşmelidir.

Türkiye köyü ve

(Baştarafı 1. sayfada)

memur kadroları için çoğaltmak gerekmiş. Bu kadrolar doldukça, normal üretim ihtiyacına karşılık düşmiyen Aydın üreyişi istenmez veya imkânsız görülmüştür. 1935 yılındaki CHP Kongresinde «Bize fazla Diplomalı gerekmez» anlamına gelen kararlar ve ondan sonraki —Reşat Nuri rahmetlinin «Turnike» adını verdiği biçimde— çocuklarımızın daha yüksek öğretime çıkma çabalarına karşı artan ölemeler, hep kültüre genel ekonomi dışı ve sakıt yapılan sosyal ve politik tepkileri ispat eder.

(Devamı var)

Saldırganlık, parababalarını

(Baştarafı 1. sayfada)

yine bir silgit Güzel Sanatlar Akademisine bir baskın Eğitim Enstitüsü'ne bir baskın ve okul süresiz olarak kapatıldı. Ertesi gün gazetelerde, «THKO'sundan olan silerinde askeri öğrencilerin de bulunduğu 14 kişi yakalandı.» Asıl amaç: Devrimci ordu gençliğini yıldırmak, sindirmektir. Ertesi gün «14 kişi değil yetmezliğinden» serbest bırakıldılar. İşin aslında onları yem gibi kullanıp, masum çocuklara yeni yeni tuzaklar hazırlamak istiyorlar. Gençlerin bu oyunlara düşmemeleri istenir.

● İçişleri Bakanı: «Anarşik olaylara son verme hazırlığı içindeyiz» diye, radyoda konuşurken, Site öğrenci yurdu toplum polislerinin gözleri önünde kurşun yağmuruna tutuldu.

● Balıkesir öğrenci yurdu polis kordonu altına alındı. Yurtta arama yapıldılar. 9 kişi tutuklandı. Arkasından kendine komando süsü veren kişiler Niyaziyi arkadan kurşunladılar. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

Bir yetkili «yeni tevkifler bekliyoruz» derken Genel Kurmay Plân ve Harekât başkanının evine bomba konmuş. 2 saat sonra Em. Ütğ. teğ. Sarp Koray ve Rubi Koç yakalanıyor. Yakalanma gerekçesi, gece yarısından sonra karanlıkta gençlerin, giyvilerini bir bekçi görüp tanımış (!).

Kabine kurulduktan sonra meydana gelen bu olaylardan iki sonuç çıkar.

1 — Öğrenci yurtlarını, üniversiteleri polis ve komando tabancalarıyle taarruz ederek, Devrimci üniversite gençliğini sindirmek.

2 — Uydurma. «Yeni tevkifler» le ordu gençliğini sindirmek.

Bu iki neticede parababalarını kurtaramıyacaktır. Bir kere Ekonomik kriz İŞSİZLER ORDUSUNU her gün biraz daha büyütürken, Demirel hükümetinin plânladığı yatırımları kısmak sonunda kalan Erim hükümeti İŞSİZLİĞİ - PAHALILIĞI daha da büyütecektir.

Parababaları bu açmazı çözmeyince tabii ki saldırganlığını arttırmak gereğindedir.

İşçi Sınıfı devrimcilerinin görevide İŞÇİ SINIFININ Partisini yaratıp onun yörüngesinde verim almaktadır.

Kimin ağırır O bağırır

(Baştarafı 1. sayfada)

sokuşarak, Meclis ortasına bir de pahalı Cami kuralım. Arasıra, alabroli, cenabet ortaya girip çıkar, «YÜCE MECLİS» minarelerinden de kibarca ezan okuduk mu: bu Millet müslümandır, bizim de müslüman olduğumuzu anlattık mı, ses çıkarmaz. Ali Cengiz oyunumuza devam eder gider.»

4 — MİLYONLA KAPIKULU SOYSUZLAŞTIRILABİLİR Mİ?

Ne denli aktör olsanız, yaptığınız, yaptırdığınız vurguna can dayanır mı? Sizin Halkı sömürmeniz gözü bağlıca (siyaset yasak edilerek) yardım etmeleri için 1 milyon Asker - Sivil memur besliyorsunuz. Onların da ceplerine girecek paranın her 100 kuruşundan 66.66 kuruşunu «Devalüasyon» Makasıyla ortbas ettiğiniz Modern Kalpazanlık biçiminde aşıracaksınız. Dönüp asker-sivil memurlara, hiç utanmadan, «Personel Kanunu» yem borusu çala çala yılda 20-30 maaş-ücret zammı yapmış görüneceksiniz. Yâni, kapıkulunun cebinden 2 lira çalıp, 1 lirasını bahşiş gibi kendisine geri vererek enâyi sevindireceksiniz.

En karanlık Osmanlı şairi bile:

«Sen herkesi kör, âlemi sersem mi sanırsın?» demişti. Halkı, Yoksulluk-İşsizlik-Pahalılık batağına gömüp Antika çağ afsun tafsun karanlığı ile kandırdın, diyelim. Kendi kapıkullarına da mı: «Lô... Lô... Lô...». Hadi «sivil memur» lar «sefil»: çünkü örgütsüz ve kafadan, tüfekten silâhsız. Kıpırdıyamazlar. Korkarlar. Neden? Onlar da bilmezler. En azından maaş elden gider. «Virân olası hânede evlâd'ü iyâl vara» gibilerine gelir. Ya meyhanede azarlar, ya devâir dehlizlerinde: «Rüşvet-İrtikâp-Suiistimal» vb. soysuzlaşmalarla. Ücret-maaşların ateş pahalılığı ile her gün erimesine karşı debelenip, çürümeyi göze alırlar. hatırınız için 2500 Parababası 35 milyon Yurddaşı esir oyununu çıkarsın diye.

5 — ASKER-SİVİL FARKI

Ordu böyle mi? Hepsi köyden kentten gelmiş Halk çocukları. Ne denli Amerika'ya gönderilenleri, Nato'da, şurada, burada Yolluklananları olursa olsun, çoğunluğu Türkiye halkı ile yanyana, cancana, içiçe, göğüs göğüse yaşıyor. Kaç sivil memuru rüşvet'le vurguncu Parababasına suç ortağı yapabildin? Asker için rüşvet kapısı da kapalı. Müteahhitle Mehmetçiğin kıt rızkından hin belli kırılgan üç beş levazımcı, Ordunun her an alay konusu, yarım bambozuk sayılır. Savaş subayı çoğunluğu o pis ve değmez dalaverelerden iğreniyor. Üstelik tepeden tırnağa en son sistem silâhlı olan da bu subay.

Sen istediğin kadar «Siyasetli yasak» et askere. Asker, Siyaset topunun her gün ağzında. Sen Vatan topraklarını Amerikan Emperyalizmine Üs yap: içine Türk sokma. Sen Millet çıkarlarını şu veya bu yabancı Parababalarına hem sat, hem borçlan. Başına Amerikan Generalini «Başkumandan» yaptığın Ordu'ya: «Vatan, Milleti koru!» de. Asker bu oyunu anlamamış. Yağma yok. Yalancının mumu yatsıya kadar yanarmış, vaktiyle. Şimdi Ordu, alacakaranlık çökerken, Siyasetin şafağını söktürüyor. Siyaset ya Parababalarına yahut Halka hizmet etmeği ayırdetmek bilimi ve sanatıdır.

Son 27 Mayıs ve 12 Mart olayları asker için yüzyıllık koca derslerinden çok daha öğretici olmuştur. Bir yol açıkça görmüştür asker. Şu Batılı soyguncuların göklere çıkardıkları Parlementarizmi halk için, halk tarafından kurulu düzen değildir. Halkın en feci biçimde aldatılması için uydurulmuş bir danışıklı döğüş sahnesidir. Parlementarizm tüfek namlusu ucuna asılmış bir korkuluktur. Asker o namluyu çektiği anda, Parlemantarizm: Hacıvatlarla Beberuhilerin boşuna debelendikleri ve kendi kendilerini gülünç ettikleri bir Karagöz perdesi olur.

6 — NEDEN ÖDLERİ PATLAR?

Yarım saat içinde sararıp bale getirilen Parlamento'ya Ordunun dayanaklaması; şimdi halkı bol bol güldüren «Komedi'yi», Parababalarının halkı esme Trajedisi haline çevirmekten başka bir şey sağlamaz. Parababaları, câhil, araçsız halkı aldatıyorlar diye, illâki, aydınlarımızın en uyanık ve en halksever bölümü olan askerlerimizin aldanmeları neden gereksin? Hem korkmıyalım Parababaları halkı hiç bir zaman aldatamıyorlar. Yalnız ürkütüp sindiriyorlar. Bu sindirmede ise en büyük silâhları Ordudur.

Halkı gönül rızası ve dileğiyle idare etmek mi? 27 Mayıs'a da, 12 Mart'a da halk oyunu susmakla vermiştir. Halkın en candan, en gerçekten verdiği oy, bu susmakla verdiği oydur. Sandık dalavereleri ne Hacıağa zılgıdı ile atılan uydurma paralı, hileli kirli kâğıt parçaları oy değildir. Doğru yolunu, yordamını gösterin de, bakın halk nasıl Tufan gibi kabarır, eliyle, ayağıyla, bütün gövdesiyle, varıyla oyunu size verir. Parababalarından yana değil, Halktan yana olduğunuzu Halk bir anlasın, yeter. Dünyayı gül, gülistan eder, berekete boğdurur.

Çağdaş ve Antika Parababalarımızın Parlemantarcı Siyasi Partileri de oramı çok iyi biliyorlar ve en çok ondan korkuyorlar. Korktukları için büyükleri çözülmeden, demokratik sihirbazlıklarının en cırlak kaynana zırıltılarıyla küplere binmişler. Hep bir ağızdan cıyak cıyak bağırışıyorlar. Babasına Orduya:

«— Anayasaya canımız feda. Ama, onu rafa kaldıramıyacaksak, olursa de değiştiririz!»

Ve Orduda çıt yok. Kuvvet Kumandanları o kadarcığını çıtlatıyorlar:

«— Biz Politikacı değiliz!»

Olmaz olsun Parababalarının çenesi düşük Politikacıları. Halk: politikadan lâf değil, iş bekliyor. Daha doğrusu Halk zincirlerinden boşanıp Politikaya el atmak istiyor.

Empergalizm ve işçi sınıfı

(Baştarafı 4. Sayfada)

dika liderleri, adeta «Sola» karşı tepesinden çıkarmasınlar, bizi ürkütmesinler diye yavuz bırasalık ediyorlar. Tealeri, o maskara «Genel Grev» oyununu bile işçiye oynatmamak. Niçin? Çünkü, diyorlar, Genel Grev ya başarı kazanır, ya şaşa oturur. İkisi de Sendika ağaları için ölüm:

1 — Başarı kazanırsa: «Yalnız Hükümetin değil DEMOKRATİK SİSTEM'in ve PARLEMANTARİZM'in de sonu» olur.

2 — «Ya Grev şaşa oturursa, ne yaparız? İHTİLAL!»

Bu gerekçe üzerine, bütün Sendikalizmin Sosyal Emperyalist bekçi köpekleri susta durdular. 3.992.000 oya karşı 5.366.000 oyla Sağ Kanat ağaları, İngiltere İşçi Sınıfına, Tutalak efendilerinin emrettikleri gibi, Grevi bile çok gördüler!

SOL SENDİKA AĞASI: MASKELİ FİNO

Pekiy, Grev bile yapmıyacaksa, 10 milyona yakın işçiyi haraca bağlayıp topladığı aidatla Emperyalizme itlik eden bu Sendikalizm yükü niçin taşınsın? O zaman, İşçi Sınıfı içinde İşveren Sınıfının en namussuz ajanları olan Sendikacı köpeklerin «Sol Kanat» iki yüzlülüğü sahneye çıkıyor. Carr Kanununu mâdem «protesto» edemiyeceğiz, bâri ona göre Tescil edilmek var ya, onu reddetmek üzere «Kuvvetli tavsiye» de bulunalım!.. İnsanca aktif direniş yok. Eşekçe direniş: «Boykotaj» yapılacak: Sağ'ının sağ yanına sopayı yedin mi, inliyerek sol yanını çevireceksin.

Yalnız, İşçi denilen Hazreti İsa Kuzularını Sendika ağılından kaçırtmamak lâzım. Siyasete karışma sakın. Onu Patronlara bırak. Ama «Grev Silâhı» mı dedin? Ne demek. Trade Union Genel Sekreteri Mister Feather, Grev silâhının da, kimi durumlarda: «Kullanılması, hele pratik bir sonuç hesapla varsa, esaslı ve hakedilmiş, gösterilir» diye afyonlu mücunu işçi aralarına yutturuyor.

O zaman Sendika Gangsterleri'nin «Sol Kanat» ne yapıyor? Hani o, demin «Genel Grev» diye köpüren Mister Jones'lar, Scanlon'lar, «Hamamın namusunu kurtardıklarına» inanıyorlar.

«Mevzilerine pek sıkı tutundukları, askerlerine (İşçilere) inandırdıktan sonra, sol'un liderleri alna Mister Jones ve Scanlon'lar hiç görülük çıkarmaksızın, çoğunluğun gerisine katılıp saf bağladılar.»

EMPERYALİST CANAVARIN TEK DİŞİ: SENDİKALİZM

Dünyada en eski İşçi Sınıfı'nın 10 milyonunu örgüt ağlarıyla sürü hayvanlarına çeviren Sendika ağaları içinde, çatlak ses çıkaranlar mı var? Onlar için, bunu Siyasi Bezirgân Partilerin hocaları Tutalak Parti Başbakanı Mister Heath, 18 Mart günü «Sorumsuz anarşistler» etiketini buyuyor. Bunları da Emperyalizm: «Komünist» lere karşı «Troçkist-Maoist» leri çıkartarak birbirine düşürmekle ince yollarını rahatça uyguluyor. Tutalak Başbakan, «Sendika hareketini kollektuel» istemiyoruz, maskesi altında, «Sendika kitlelerini» sürüleştirip, Sendika Ağalarını hükümetle «işbirliği»ne sürüklüyor.

Gerekçe de şu: İşsizlik çoğalıyor, dikkat, İşverenlerin kuyruğuna sıkı tutunun İngiliz Emperyalizmi Dünyayı soyup, Anayurduna çuval çuval ağırı-kâr getirsin. Elbet Sendika ağalarına da bu Evren haydutluğunun parması torba torba verilecektir.. Böylece, İşçi Sınıfı kadar sömürülen en [illegible] ve «Demokrasi» maskeli «Parlementarizm» ökesi ile vervüzünün her tutar yeri kalmamış Emperyalizm haydutluğuna yataklık eden samar oğlanına çevriliyor.

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ

İşçi sınıfının siyasi mücadelesi halkımızın Kurtuluşudur

FERRO TEKNİK ALÜMİNYUM PROFİL İŞÇİLERİNDEN 7 KİŞİ YANDI

50 küsur işçisi olan Ferro Teknik işçilerinin Metal-İş Sendikasından istifa edip Maden-İş'e kaydolduğunu 5/4/1971 Pazartesi günü haber alan işveren hemen o akşam öncü durumunda olan 4 işçiyi sorguya çektikten sonra ertesi gün işbaşı yapmamalarını sözlü olarak kendilerine bildirmiştir.

Salı günü sabahı 4 işçi arkadaşlarını kapı önünde bekler durumda gören diğer işçiler 4 işçiyi kapı önünden alıp tezgâhlarına getirerek işbaşı yaptırmışlardır. İşveren ise, kendilerinin bu işçileri çıkaracağını bildirince işçilerin hepsi birden, patronun bu hareketini protesto için, oturuma geçmişlerdir. Yarım gün süren oturumla işverenle işçiler devamlı tartışmışlar. Fakat çıkma yapılmak istenen 4 işçi, diğer arkadaşlarının da kıyıma uğramaması için işten ayrılacaklarını bildirerek işi bırakmışlardır.

Ertesi gün 7/4/1971 de çıkışı yapılan işçilerden birinin görevi olan, gaz tüplerini değiştirme ve yakıp söndürme işine bakanın yerine getirilen başka bir usta bu teknik işi layıkıyla bilmediğinden ocak yanarken tüp değiştirmeye kalkınca diğer tüpler de infilâk ederek 4 kişi (Hüseyin Orhan, Bestim Balkan, Tevfik Erkoca, Mustafa Söylemez) ağır şekilde yanarak yaralanmışlar; 3 kişi de (Hayrettin Güler, Mustafa Doğan, Celâl Küçük) hafif şekilde yanarak yaralanmışlar ve ağır yaralı olanları Paşabahçe Sosyal Sigortalar Hastahanesine kaldırılmıştır.

İşçi arkadaşlarımız işi bırakmakla arkadaşlarını kurtaramazlar. Yarın patron, hakkını isteyen her işçiye aynı şeyi yapacaktır. İşçiler birlik olunca haklarını alabilir, sınıfının mücadelesini verebilirler.

TRANSKÖK DEMİR ÇEKME İŞÇİLERİ HAKLARINI SÖKE SÖKE ALACAKTIR

Hurda demirden inşaat demiri döküp, çeken Transkök Fabrikasında işyerinde 60 civarında işçi çalışmaktadır. 10 yıl gibi bir zamandır çalışan bu fabrikaya işveren şimdiye kadar hiç bir sendikayı sokmamıştır. Ve işveren Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası (Mesa)'nın yönetim kurulu üyeliğini yapmış bir kişidir.

Bütün işyerlerinde asgari ücret 245 kuruş olduğu halde, Transkök Fabrikası işçileri ücretlerinin ne olduğunu bilmemektedir. Çünkü işçiye bordro verilmemektedir. Maaşı yükselmesi gereken eski işçilere işveren, sigorta primlerini asgari ücret üzerinden ödeyerek kaçakçılık ta yapmaktadır.

İşçilerin maaşlarını katiyen gününde vermeyen patron ayda, veya onbeş günde, bir miktar avans mukabili para vermektedir. İşçilerin hiçbiri birikmiş paralarını veya alacaklarının miktarını bilmiyor.

İşveren mevcut kanunların hemen hemen hiç birine uymamaktadır. Mesela: İşçilerim 12 şer saatten 2 vardiye olarak zorla çalıştırmaktadır. Ve 8 saatin üzerinde çalışan işçilere yüzde 50 zamlı ücret vermesi gerektiği halde böyle bir işlemden daha işçilerin doğru dürüst haberi bile yoktur.

İşçilerini zorla 12 saat çalıştıran işveren: hatta gemilerle gelen yükleri boşaltma ve yükleme işini angarya olarak işçilere yaptırmaktadır. Gemi yükleme boşaltma zamanları işçilerin 24 saat evlerine gidemedikleri olmaktadır. Ve bu angaryaya karşılık işçilere hiç bir ücret verilmemektedir.

Bu şartlara dayanamıyarak itiraz eden işçilere işveren ve akıl hastası olan akrabası küfür, tekme, tokat ve fabrika içinde silâh talimi yaparak cevap vermektedir. Fabrikanın içi ve duvarlar kurşun izleriyle doludur. Ve tabii ki en ufak itiraz olan işçi kendini kapı önünde bulmaktadır.

İşçilerin, aldıkları ücret karşılığı paralarının, zamları veya primlerinin noksan olduğunu işverene bildirdiklerinde «Sen benden iyi mi bileceksin» denilerek aynı dayak faslı ve çeşitli tehdit yapılarak, en ağır küfürlerle kapı dışarı edilmektedirler.

Transkök ağır şartlarda işçileri sendikalaşmak sorunda kalınca; İşveren bu defa da işçileri bölgecilik yaparak bölmeye çalışmaktadır. Lâzlar, Kürtler, Trakyalılar olarak onları gruplara ayırıp, birbirine düşürmeye çalışmaktadır. Tabii ki bu oyuna gelmiyen işçileri işveren yine işime yaramazsın diyerek kapı dışarı etmektedir.

PENSAN DÖKÜM FABRİKASI

Fabrikanın 16 işçisinin yaşları 16 ilâ 18 arasındadır. Sendikası olan bütün fabrika işçileri Maden-İş Sendikasına üye olduklarında işverenin eteklerini tutuşarak, yaşları küçük olan 16 işçiyi ertesi sabah işbaşı yaptırmamış ve «Ben sizi bu iş kolunda çalıştırmam» demiştir. Buna karşılık bütün işçiler «Bugüne kadar çalışan işçiler şimdi niçin çalışamazlar? Sen bizim sendikalaşmamızı önlemek için bu işi yapıyorsun.» diyerek, direnişe geçmişler ve oturuma başlamışlardır.

İşveren bu durum karşısında Kartal Savcılığına müracaat ederek polisleri çağırmıştır.

İşveren işyerine gelen sendikacı ve polislere; yaşı küçük 16 işçinin çıkarılmasına gerekçe olarak: «Ben daha önceden yaşları küçük işçileri çalıştırmanın kanunsuz olduğunu bilmiyordum. Dün bir muhasebeci arkadaşımdan tesadüfen öğrendim. onun için onları bu iş kolunda çalıştıramam.» demiştir.

Halbuki işveren daha önceki dönemlerinde Makina Kimya Endüstrisi gibi devlet sektöründe ve özel sektör işlerinde çalışmış bir kişidir.

Bu durum karşısında polisler sabrı tutarak, Bölge Çalışma Müdürlüğünün bu durumu çözmesi için baldırım yapmışlardır. 16 işçi işbaşı yaptırılmıyarak, Bölge Çalışma Müdürlüğünün cevabını beklemektedirler.

İşveren kazanacağı kâra bakar 4 yaşındaki çocukları bile çalıştırır yeterki kazansın.

Eyüp, Esenler köyünde Çatalçeşme fabrikasında iki genç işçi arkadaşımız da yanarak öldü. Onlarda 17 yaşlarında çiçekler. İş güvenlikleri yoktu.

Peki ne olacak? İşçi Sınıfı önce şunu bilmeli: Birlik olmayınca İşveren sırtımıza binip alınterlerimizi çalıp, bizi çok kötü şartlar altında yaşamak zorunda bırakır.

OYUNA GELDİLER

25'i de Varto ve Erzurum'un köylerinden gelmişler. Kâğıthane Belediyesinde kanalizasyon inşaatında iş bulmuşlar. Müteahhit 30 lira gündelik ile çalıştıracağını bildirmiş. Onlar da işe başlamışlar. Aradan bir hafta, bir ay, iki ay derken 4 ay geçmiş. Müteahhit paranızı bugün verecem, yarın verecem diyerek onları hep atlatmış. 4 ay dolup da kanalizasyon işi bitince de çekip gitmiş. 25 işçinin 4 aylık çalışmalarına karşılık bir kuruş ödemeden. 25 gurbetçi Anadoludan yeni geldikleri için İstanbul'un üç kâğıtçılığını bilememişler. İşe girerken hiç bir mukavele, ya da kâğıt imzalamamışlar. 4 ay çalıştıklarının delili olarak sadece yapılmış olan kanalizasyonu ve Kâğıthane Nişantaşlar Mahallesi sakinlerini gösterebiliyorlar. «Bütün mahalle bizim orda çalıştığımıza şahit. Bugün yarın ve recem dedi; inandık. Ne bilelim, Anadoluda böyle şey olmaz. Yaşatmazlar böyle adamı» diyorlar.

4 ay yaptıkları için karşılığını alamayan işçilerin bakkala 4000 liralık borçları birikmiş, kahvehaneleri karakanın da kirasını ödemeyen müteahhiti bulmuşlar. Yakalayıp karakola götürmüşler. Fakat karakol ifadesini alıp serbest bırakmış. Daha sonra işçiler haklarını aramak için karakola gittiklerinde ise kovulmuşlar. Belediyeye gitmişler, ordan da kovulmuşlar. Aradan iki ay geçmiş. 25 gurbetçi işçi o gün bugündür 12 bin lira tutan ücretlerini alabilmek için akıllarına gelen her yere baş vuruyorlar...

İşveren işi işçi arkadaşların hak için baş vurdukları yerlerden almıştır. Tabii ki kovulacaklar. İşçi Sınıfının ve tüm halkımızın kurtuluşa baş vurdukları yerlere kendilerinin geçmesidir. Oraya geçmek de siyasi iktidar savaşı yapacak İşçi Sınıfı (Proletarya) Partisinin kurulmasıyla mümkündür. Yapacağımız iş bu partiyi yaratmak olmalıdır.

İşçilerin yevmiyelerini kaçırma Müteahhit serbestçe dolaşıyor

---

EMPERYALİZM VE İŞÇİ SINIFI

Türkiye'de Sendika Gangsterliği'nin işçiyi nereden aktarılıyor? Genel Politika Gangsterliği'nin aktarıldığı yerden: BATI UYGARLIĞINDAN! Bunun her günkü örneklerinden birini İngiltere'den aktaralım.

İNGİLTERE'DE İŞSİZLİK

İngiliz Emperyalizmi, Amerikan U.S. kuyruğunda gitmekle neriye vardı? Şubat ortasından Mart ortasına dek işsizler sayısı 33.000 kişi artarak 753.810 rakamını buldu. Bu işsizler sayısı faal nüfusun yüzde 3,3'ü ve Savaştanberi en yüksek rakamdır. Ona Kuzey İrlanda'nın 39.012 işsizini de katarsanız: aylaklar 792.822 yi bulur. Gizli servislerin Katoliğe karşı kanlı Protestan saldırılarını azıştırması yaraya merhem olmuyor.

Geçen yıla oranla bu yıl İngiliz işsizleri 132.000 kişi fazladır. Bir yıl da 5 te 1 aylak çoğalıyor. Sendikalar arası Genel Sekreteri Vic Feather'e göre, eğer hükûmet ivedilikle ekonomi faaliyetini yaylandırmazsa, önümüzdeki kış işsizlerin sayısı 1 milyonu geçecektir.

İŞÇİLERİN BAŞINDA İŞVEREN DEMOKLES'İN KILICI

Buna karşı, Tutalak (Muhafazakâr) Hükûmet: «Sanayi İlişkilerinde Carr Reformu Projesi» diye, kopacak grevleri: «Protesto grevi», yahut «Siyasi grev» bahanesiyle önleme kurşunları kuruyor. Çünkü daha şimdiden 1 Martta yapılandan daha büyük, pratikte hemen bütün endüstriyi, hele otomobil, gemi tersaneleri, doklar ve basın işçilerini kaplıyan 18 Mart Protesto Grevi 1 milyon 200 bin kişiyi buldu. Gallup Enstitüsü, İşçi Partisi'nin yüzde 7,5 ile 12 arası önde gittiğini belirtti.

İŞÇİ SENDİKALARI O KILICIN KABZASI

Bu durum önünde «İşçi Partisi»nin dayanağı olan ünlü Trade-Union'lar ne yapsalar beğenilir? Craydon'da toplanan Olağanüstü T. U. C. Kongresinde, önce İşçi Sendikaları ikiye parçalandı. Kendilerini «Sol kanat» sayanlar, o yasakçı kanuna uyup Yetkili Katlara Sendikaların yazılmayı reddetmelerini istediler. «Ak yakalılar» denilen Banka, Öğretim, Belediye memurları gibi emekçi sendikaları, bu teklifi çıkarlarına aykırı buldular. Reddetmede diretilirse, Trade-Union'ları bırakıp gideceklerini bildirdiler. O zaman 4.300.000 oya sahip Sol kanadın teklifi 5.000.000 oyla altedildi.

SAĞ SENDİKACI: AÇIK BEKÇİ KÖPEĞİ

«Sağ kanat»: Dokuma, Memur, Yerel İdare işçileri Carr taslağına karşı protesto grevine bile ateş püskürüyor. Tutalak Efendilerine bekçi köpeği olduklarını açıkça söylüyemiyor. Çamaşır ve Bova sanayii Sen-

(Devamı 2. sayfada)

Dedenin dedikleri

HALK DERSLERİ

Dokuzuncu Ders

HÜR GİRİŞİM GÜCÜ

Alış-veriş neden öyledir? Sırası gelirse onu da anlatırız. Umarız. Anlaşılmaz şey değildir. Anlaşılmaması için anlatılmaz şey hâline sokulmuştur. Şimdilik yalnız şu kadarcığını söyliyelim: Hani, «beşbiryerde» Partilerimizin beş vakitte öve öve göklere çıkardıkları: «ÖZEL TEŞEBBÜS», «HÜR GİRİŞKİNLİK» ve dedikleri tutum yok mu?

İşte, işçinin alınyazısını bu kerte pamuk ipliğine bağlıyan düzen odur. Bin tane küçük esnaf tezgâhının dokuyamadığını bir işverenin makinesi dokudu mu, bin esnafın dükkânını kapayıp, bir işverenin fabrikasında iş araması gerekir.

Bir işverenin ise, maksadı işçilere sâhiden «işvermek» değildir: daha az işçiyle, daha çok kâr etmektir. Onun için, sokağa düşen işsizlere «işver» seçeğine, «boşveriverir»! «Özel girişkin» der ki:

«— Ben nasıl işyerimi işletip işletmemekte HÜR isem, siz işçileri de işleyip işlememekte (Grev yapmamak şartıyla)! HÜR bırakıyorum.

İşçiler : «Canım, sen bin kişinin çalışma yollarını kestin, aldın. Biz senin fabrikandan başka yerde dokumsa işi bulamazsak, nasıl yaşarız?» diyemezler. Başlarının çaresine bakmakta «HÜR»dürler.

Büyük Millet Meclisimizde altın gibi kıymetli «beşbiryerde» Partilerimizin dört elle sarıldıkları «HÜR TEŞEBBÜS» budur. «Büyük dostumuz» Birleşik Amerika Devletlerinin bize yardım için şart koştuğu «HÜR EKONOMİ DÜZENİ» budur. Türkiyemizin bütün gelir giderlerinin hesabını tutmak üzere başımıza oturan Konsorsiyum'un, beşbiryerde «Partiler üstü» beşyıllık plânlara ruh ve madde verdiği «HÜR KALKINMA» budur.

Acaba biz, bir fabrikanın bin küçük üretmeni işsiz bıraktığını örnek verip, bütün Türkiye için hüküm verirken yanılmıyor muyuz? İnsanların rızkını bir yerde kesen işverene karşı, Ulu tanrım, başka yerde yeni nasipler bağışlamaz mı? Bu işveren dediğin, hâşâ, Allah değil ya!

Öyle demek düşer, amma, tüm Türkiye'nin Başbakanlık İstatistikleri ortada. Geçmiş 5 yılımıza bakalım. 1955 yılı yapılan Nüfus sayımına göre: köylerimizde 17 küsur milyon kişi yaşarken, 1960 istatistiklerine göre aynı köylerimizde 16 küsur milyon kişi yaşıyor.

Nerelere gitmiş o yüzbinlerce köylü vatandaşlarımız? Ölmüşler mi? Hayır. Göğe mi çıkmışlar? Yahut yerin dibine mi batmışlar? Olamaz. Ne olmuşlar? Şehirlerimize göçmüşler.

Çünkü gene Başbakanlık İstatistiklerine göre Şehir nüfusumuz 1955 yılı 6 küsur milyon iken, 1960 yılı 7 küsur milyona yükselmiş. Demek, her yıl on binlerce yurttaş, yüzbinlerce yurttaş köylerden şehirlere iş aramıya koşmuş.

İkinci Cihan Savaşından önce böyle bir akın yoktu. İkinci Cihan Savaşından sonra bu akın neden oldu? İşverenlerimizin, Amerikan parası ve öğüdü altında, her ne pahasına olursa olsun «HÜR KALKINMA» uğrunda «ÖZEL SERMAYE» düzenti, çift parti, az parti, çok parti, bir parti —beş parti, çift parti az parti, çok parti, bir parti —beş parti ve beş parti— bir parti...) gibi açık oyunu ile vardı, geldi. Konya altı saat Politikası niçin oynanıyor? Her gün sayıları ve denemeleri büyüyen İşçi Sınıfımızı sağırtmak, daha kolay sömürmek için.

DEDE BANDE

İŞE BAK !

Şimdilik iki komik fıkra, önümüze trajik politika biçimiyle çıktı.

BİRİNCİ FIKRA : Goygoycu yobaz, «Tanrı Misafiri» diye Adama musallat olmuş. Her akşam yemek saatinde gelir. Sofraya oturur. Tıka basa yer, içer. Baş döşeğe yatar. Uyur. Sabahleyin Kahvaltısını eder. Çıkar. Ev sahibi bir kaç kez, artık misafirliğin bittiğini söylerse de, asalak yobaz oralı değil. Ramazan biter. Bayram geçer. Gitmeyince, sabrı tükenen ev sahibi, yobazı kolundan yakalayıp kapıdışarı ederken ayakkabılarını da sokağa atar..

Pişkin Yobazın bu kovuluş önünde Evsahibine söylediği tek söz şu olur:

«— Ama bundan istikbâl (kaba muamele) çıkar!»

Evsahibi Halk adına Ordu, Millet'in başına çöken asalak «Tanrı Misafiri» de Çokpartili Parlamantarizm sayılmaz mı? Ordu «Demokratlık» nezakete toz kondurmamak için, Demirel Hükûmeti başta, bütün Partilerin pabuçlarını sokağa attı. Hiç birisinde bozulma yok. «Bundan istikbâl çıkar» diyen bile çıkmadı içlerinden. Hiç bir şey olmamışça pabuçlarını giydiler. Parlemantarizm içinde «Tanrı Misafirliklerini» sürdürüp duruyorlar. İyi Pişkinlik.

★

İKİNCİ FIKRA : birincisinden daha komik trajedi.

Karikatürü görmüşsünüzdür. Hırsız eve girmiş. Tam kasayı açmış. Paraları çalıyor. Evsahibi yatağından fırlar. Hırsızı görünce, etrafta bulduğu iri süpürge sapını kapar. Tam hırsızın başına vuracak. Kaldırır. Hırsız:

«— Dur! der. Yanlışın var beyim. Süpürge yerleri süpürme aracıdır. İnsana vurma aracı değildir.»

Bunu işiten temiz yürekli evsahibi sorar :

«— Sahi mi?

«— Evet. Elindeki süpürge işle: İnanmazsan bak.

«— Doğru, der evsahibi, öyleyse ne yapmalıyım?

«— Bu süpürgeyle, hadi şimdi yerleri süpürmelisin.»

Ev sahibi, kuzu kuzu, yerleri süpürmiye koyulur. Hırsız kurtulur.

Ordu Halk adına Evsahibi. Parababaları Milleti sömürüp soyan kasa hırsızıdır. Argın vurgus yaparken, Ordu üzerine geliyor. Tam silâhını kullanacak. Parababası:

«—Dur! diyor. Yanlışın var, Ordu. Bu silâhla Parababalarının siyasi Partileri tekelinde olan Parlemantarizmi korumaktır senin vazifen. Yoksa Parababalarını alaşağı etmek değildir.»

Bunu işiten temiz yürekli Ordu soruyor :

«— Sahi mi?»

Ve Parababaları, bütün Allahlarının başı üstüne yemin ederek, söylediklerini doğrulayınca, Ordu, Parababalarının siyasi Partilerle eski sömürü düzenini sürdürmelerine seyirci oluyor. 27 Mayıs'ta böyle oldu. 12 Mart'ta böyle oluyor.

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Sahibi ve Başyazarı: Dr. Hikmet Kıvılcımlı
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Hikâyet Kaya

İdare Yeri: Lâleli Cad. Çelikpalas Apt. 1/3 - İST.
Ankara Bürosu: Sümer Sokak, Venüs Apt.
Daire 13. Demirtepe — Ankara

Abone şartları : Yıllık : 50 TL.
6 Aylık : 25 TL.
3 Aylık : 12,5 TL.

Hesab No: 30 Lâleli İş Bankası Şubesi

Baskı : Vatan Matbaası